

תת"ע 4361/06/15 - מדינת ישראל נגד גיל חייקה

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

19 יולי 2015

תת"ע 4361-06-15 מדינת ישראל נ' חייקה גיל

בפני	כב' השופט ישראל ויטלסון, שופט בכיר
מדינת ישראל	מאשימה
נגד	נאשם
גיל חייקה	

הכרעת דין

נגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו, בתאריך 02.06.15 בסמוך לשעה 09:45 נהג באופנוע ברחוב ביאליק לכיוון הצומת עם רחוב אבא הלל - ברמת גן, ועקף כלי רכב תוך חציית קו הפרדה רצוף, בניגוד לתקנה 47(ה)(5) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר בהאשמה המיוחסת לו ונשמעו הראיות.

מטעם התביעה העיד רושם הדו"ח, השוטר אליהו ישולה, כאשר עדותו נשענה רובה ככולה על דו"ח התנועה והשרטוט אותם ערך בעצמו ביום המקרה. לא זאת אף זאת, הוא העיד כי האירוע זכור לו, שכן הוא התרחש ביום 02.06.15 ומתן העדות בבית המשפט היה ביום 07.07.15.

לפי עדות השוטר הוא עמד בתצפית על הדרך ליד צומת הרחובות אבא הלל - ביאליק ברמת גן. ממקום עמידתו הוא היה יכול להבחין היטב בקו ההפרדה הרצוף, המסומן היטב, בין הבתים 106 - 108 (ראה שרטוט ת/2).

במקום באותה עת היה עומס תנועה לכלי הרכב שנסעו ברחוב ביאליק לעבר הצומת עם רחוב אבא הלל.

במצב התנועה האמור הוא הבחין בקטנוע בו נסע הנאשם, כאשר זה נסע במסלול הנגדי, ולאחר שחצה את קו ההפרדה המסומן במקום. באופן זה הוא סיכן את עצמו ואת כלי הרכב שנסעו מולו בדרך בנתיב הנגדי.

השוטר ירד אל מרכז הכביש וסימן לו לעצור. הנאשם לא ציית להוראת השוטר וזה האחרון פנה אליו רק כאשר הנאשם הגיע אל הצומת, ונעצר בשל האור האדום ברמזור.

תגובת הנהג לאוזני השוטר במעמד רישום הדו"ח הייתה, " אני מצטער, לא מרוכז, לא שמתי לב שעברתי על שטח ההפרדה והקו".

בבית המשפט העיד הנאשם להגנתו. על פי טענתו הוא אכן נהג בקטנוע מכיוון רחוב ביאליק לעבר הצומת עם רחוב אבא הלל. רבה הייתה תדהמתו כי בהגיעו אל הצומת המדובר פנה אליו השוטר, והטיח בו כי לא ציית להוראה לעצור. הוא הנאשם התנצל בפני השוטר על שלא עצר, ולא הבחין בו כלל ועיקר, כך קרה משום שהיה בדרך לראיון עבודה והדבר הסיח את דעתו.

עוד הוא העיד כי הוא אכן עקף כלי רכב שהיו בנתיב נסיעתו ומשמאל, דא עקה נהג כך באופן שהיה מרווח מספיק כדי שלא יחצה את קו ההפרדה הכפול והברור.

באשר לתגובה שנרשמה מפיו- הרי שכל כוונתו הייתה לעובדה שלא ציית להוראת השוטר לעצור, ולא לעצם ביצוע העבירה.

לאחר שבחנתי את העדויות כולן, ושרטוט השוטר, ת/2, השתכנעתי כי השוטר ממקום עמידתו בתצפית הבחין הן בקו ההפרדה והן ברכב הנאשם, וזאת עד לעצירתו לצורך רישום הדו"ח.

הנאשם מנגד העיד על עצמו כי לא הבחין כלל בשוטר עד שסימן לו לעצור, בשל הסחת הדעת בה היה נתון לנוכח דאגותיו וראיון העבודה אליו היו מועדות פניו.

כשאלה הם פני הדברים, וכאשר השתכנעתי כי השוטר הבחין ורשם הדו"ח לפי העבירה שהתחוללה למול עיניו, ולאחר שהזהרתי את עצמי כי בעדות של עד תביעה יחידי עסקינן, כאשר אני נשען על עדות השוטר, לו אני מאמין, אני מרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ג' אב תשע"ה, 19 יולי 2015, בנוכחות הצדדים.